

מצויידיים בצידו העולה על זה העומד לרשות צה"ל.

במאמריו מובלעת ההנחה כי הכוחות האמריקאיים שיכלו לתגבר את ישראל יוטסו מארצות-הברית. הגיוני יותר לתגבר את ישראל דווקא מאירופה. בנוסף, הקי שיים בהעברת חיילים אמריקאים מארצות-הברית לישראל קיימים גם לגבי תגבור הכוחות האמריקאים באירופה במיקרה של פלישה סובייטית. אם המיגבלות כה חמורות כפי שמציין עמידור, האם ארצות-הברית אינה ערה לכך ואין לה פיתרון למקרה כזה? סביר שאותו פיתרון יחול גם על המיקרה הישראלי.

רון וייס, ירושלים

בקרואי את, "המחדל הגורלי" מאת הר פרש הצבאי בנימין עמידור, (העולם הזה 2082), הגעתי למסקנה, שמאמר זה אינו מהווה, "תרומה לוויסות הצבאי" מקומו של המאמר בביטאון הליכוד.

בין השאר אני קורא: "ישראל יכולה לנצח במלחמה מלחמה, אך להפסיד — רק בי אחת. המפלגה הראשונה כבר תמשי על ישר אל את תחורבן הסופי והודואי. אמיתה זו, היא המסקנת בסיס הגיוני לתפיסת החר תירה לאי-מלחמה, כמעט בכל מחיר, גם בתחום הביטחון הצבאי. זהו גם חלק מן ההסבר למה אף הניצים הישראליים, אינם נוטים למלחמה ורואים בה, ממש כמו הניצים, לא רק עניין מתועב אלא דבר שמותר לנו להיקלע לתוכו רק ביוזמת הר ערבים, או, אם ביוזמתנו, רק רק בעל כורחנו."

באונן מהדהדת הסיסמות הניציות (וה ציניות) מתמול שילשום: "הערבים מביי נים רק את, שפת הכוח", "עוצמתנו הצבאית היא הערובה לביטחוננו", "רק צה"ל

חוק עלול להרתיע את האוייב", והניצים הישראליים אינם רואים במלחמה בערבים "עניין מתועב", אלא מלחמת-קודש.

הלאה מזה אני נתקל בנקודת-ראות מסור כנה ובהיגיון אסטרטגי מיליטריסטיקולוני יאלי בדיברי עמידור: "דומה כי אם לא תחול הפחתה דרסטית בעוצמה הערבית, נצטרך לשנות את כללי המישחק וליצור "איוון" בינינו, לבין מדינה ערבית אחת לפחות. כונתי לירדן, אשר לגביה נראה כי יהיה עלינו לדאוג לכך, ואולי אף להציג היר בבירור מראש, כי אם תיטול חלק בכל מלחמה עתידה נגדנו ותפסיד, נעשה ככל יכולתנו לסיים את קיומה כיישות האשמה ריבונית."

עמידור אינו מוכיח היגיון בריא ועיקר בית המחשבה, ולמעשה יוצר במו ידיו סתירות אומללות. "כיום", הוא טוען, "רוחק ביותר מן הדעת שתאריך קסס טרופה ביטחונית-צבאית, למרות נתוני ה כוחות הנוטים מאוד לרענון. לא מצאתי בדיברי בנימין עמידור לא היגיון צבאי ולא היגיון אורח, וחבל.

אדויד פרימרינג, נהריה

הדמגוג וצילון

"הפגישה עם הנשיא קארטר בושינגטון הייתה ניצחון אישי. הפגישה עם שריהוץ וואנס בתל-אביב הייתה הישג גדול." משבר המנהיגות הנצחי נעשה עמוק יותר ויותר חר, אם זה עדיין אפשרי. כעת יש לנו ראש ממשלה, נואם מוכשר אשר — תאמינו או לא — מאמין בקשרים של עצמו, (חמשן בעמוד 10)

איש השנה

איש-השנה הוא, לדעתי, איש ההדר זאב ז'בוטינסקי ז"ל, שתלמידו הצליח סוף-סוף להבקיע את חימת מפא"י: מנתם בגין. איש-העולם תשל"ז הוא ג'ימי קארטר, איש התנ"ך, בדומה למנתם בגין.

איש-המרחב: המלך חוסיין, האיש ש ויתר מראש על הגדה המערבית ושחגג השנה 25 שנות-שילטון!

איש-המדיניות: ראש-הממשלה מנתם בגין, האיש ששינה את מדיניות-החוץ של ישראל בשאלת המרחב.

איש-הביטחון: עוזר וייצמן, שריהביטחון החדש, האיש שהכניס רוח חדשה במישר רדיהביטחון.

צעיר-השנה: אורי וזהר, האיש הצעיר שאיפיו את אופנת "החורה בתשובה" שפשטה בקרב אמנים ומרים וציירים. איש-הטלוויזיה: חיים יבין, האיש ש הגיש את סיקור הבחירות לכנסת התשיעית בצורה המשכנעת ביותר.

ד. ישראל, ירושלים

הייתי מציע לכם לבחור כאיש-השנה בשימרון פרס, שריהביטחון לשעבר וכיום יו"ר מפלגת העבודה, האיש שהצליח להוריד סוף-סוף את מפא"י מהשילטון.

אמנון גולן, באר-שבע

הדמות שבחירתה היא מובנת מאליה היא כמובן ראש-הממשלה מנתם בגין. אבל מאחר שאני ידע כי אתם בוחרים בדרך כלל כאיש-השנה לאירדוקא את האיש החפץ מראש, הייתי מציע לכם לבחור כאיש-השנה את אשר ידליק, יור מרכז קופת-חולים לשעבר, האיש המסמל את השותפות המוסרית שאלה הירודדה המדינה.

יעקב אבישר, תל-אביב

...ח"כ שמאל פלאט-שרון.

רינה גבירן, תל-אביב

האם הטיועונים תקפים?

אם כי אני מתנגד עקרונית לכריתת ברית צבאית בין ישראל לארצות-הברית, שתנצית את מצב התלות של ישראל, תרי יש שני ליקויים בולטים במאמריו של בנימין עמידור המתנגדים להסכם זה.

הטענה כי גודלו של צה"ל קרוב ל-גודל צבאות של מעצמות עולמיות, היתה חלק מהקונספציה שגרמה למחדל יום-הכיפורים והיא מתעלמת מכך שצה"ל — או צבאות ערב — מייצגים את כל הפור טנציאל הצבאי של ארצותיהם, בעוד צבא ארצות-הברית מייצג רק חלק קטן מהפור טנציאל של מעצמה זו. (ב-1938 היה ה צבא הרומני גדול מן הצבא האמריקאי).

הנימוקים של עמידור נגד עזרה מיידית אמריקאית לישראל בנשק קונבנציונאלי, משכנעים. אולם הטיעון לגבי הנשק הגר עיני, מה ייצא לנו אם ייחברו ערי מצרים וסוריה, בעוד צבאותיהן כובשים את ישראל? אינו משכנע כלל. אין צורך ל-ארצות-הברית להטיל אף פצצה גרעינית אחת. האיום בכך לבדו יספיק כדי ש צבאות ערב יסוגו מתוך שטח ישראל, כפי שעשתה ישראל ב-1956 תחת איום רוסי.

אולם הפגם היסודי בסידרת כתבותיו של עמידור הינו כבר בתחילתה, בהתייבאיותיו האפוקליפטיות על הפרת ה שלום המלוכה בנסיגה, וכיבוש ישראל על-ידי הערבים תוך מספר ימים. משום מה שכן עמידור לתאר במאמריו את מהלך הקרבות החזויים על-ידו, שיכחה מוחל במקצת לגבי פרשן צבאי. חלק גדול מטיעוניו מבוסס על הנחה שלא נעשה ניסיון להוכיח אותה, כי לאחר נסיגה לגבולות 1949 יוכלו ארצות ערב לנצח את ישראל תוך מספר ימים.

אדם קדר, תל-אביב

שלוש הערות למאמרו של בנימין עמי דרור, "חווה הגנה: פיטת נייר" (העולם הזה 1084).

למיטב ידיעתי, קביעתו המודגשת של עמידור כי "תוך זמן קצר ביותר מסר גלח ישראל להעמיד ולהפעיל בשדות הר קרב עוצמה העדיפה על זו של הכוחות המזוינים הצרפתיים, הבריטים או האמריקאים המצויים כעת באירופה", אינה נכונה. רק הכוחות האמריקאיים והקנדים באירופה מונים כחצי מיליון חיילים ה

כרטיסים ב"הדרן", אבן גבירול 90, טל. 248787 ובכל יתר המשרדים בת"א רבתי לקבוצות מאורגנות טל. 248844. לפני ההצגות בקופות הקרקס.

מועדי ההצגות:
בימי חול ההצגות יומיות 1 5.00
ההצגות ערב 1 8.30
בימי שישי ההצגה אחת 1 3.00 אחה"צ
במוצ"ש 2 ההצגות 1 7.00 1 9.45

אוטובוסים בקווים 1, 2, 4, 6, 26 עד לשטח הקרקס ובחורה בגמר ההצגות.
שרות מיוחד: קו 18 לבתי-הקו 51 לפ"ת

לועדי עובדים!

כל כרטיסי ההנחה להצגות היומיות בחודש אוגוסט — אזלו. ניתן להשיג עוד מספר מצומצם של כרטיסי הנחה להצגות ערב בלבד.

אנא, האזרו בסבלנות והבטיחו כרטיסיכם לחודש ספטמבר במשרד "הדרן", אבן-גבירול 90 תל-אביב, טלפון 248844.

קובעים יותר מכל רמקולי KEF מרכיב אחד, את איכות המערכת

מפרטים טכניים: "מלוסי", ארלוורוב 15 ת"א. טל. 03-221751

מורלה

הטמפים המעצבים כיצירת אמנות

רובקס

המתנה היפה ביותר